

அஞ்சாமை

ஏன்யும்

ஆமை!

ஆமையொன்று கப்பலின் மேல்தளத்தில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தது. புயலால் கப்பல் கவிழ்ந்து அனைவரும் மூழ்கிப்போயினர். ஆமை மட்டும் எப்படியோ நீந்திக் கரைசேர்ந்தது. வந்த இடம் மூன்று பக்கமும் கடலால் சூழ்ந்த பாலைவனம். நான்காவது பக்கம் உயர்ந்த மலை. மலையைக் கடந்தால் தூரத்து சமவெளிக்குச் சென்றுவிடலாம். பனிபடர்ந்த அந்த மலையருகே சென்றபோது ஆமையால் அங்குக் குளிரைத்தாங்க முடியவில்லை. சுற்றிப் பார்த்தபோது எல்லா உயிர்களும் குளிரில் உறைந்து மாண்டு போயிருந்தன. மலையைக் கடக்க பக்கவாட்டில் ஒரு பாதை மட்டுமே இருந்தது. ஆனால், வழியையடைத்துக் கொண்டு அந்தப்பாதையில் ஒரு பெரிய பூதம் 'ஓ' என்று இரைச்சலிட்டுக்கொண்டு பயமுறுத்தியது. குளிரில் சாவதா அல்லது பூதத்திற்கு இரையாவதா என்ற நிலையில், ஆமை பயத்தால் நடுங்கி ஓட்டுக்குள் ஓடுங்கியது. பின், குளிரில் சாக விரும்பாத ஆமை மனத்தைத் தேற்றிக்கொண்டு துணிவுடன் பூதத்திற்கு அருகே சென்று மோத முடிவு செய்தது. ஆமை, பக்கத்தில் நெருங்கியபோது பூதம் தன் உருவைப் பலவிதமாக மாற்றிக்கொண்டு மேலும் ஆவேசமாக உருமியது. சாவிற்குத் துணிந்துவிட்ட ஆமை, இன்னும் நெருங்கியபோது தூரத்தில் பார்த்த பூதம் இப்போது வெறும் பாறை அடுக்கு களாகக் காட்சியளித்தது. காற்று, பாறை இடுக்குகளில் நுழைந்தபோது ஏற்பட்ட இரைச்சல் இப்போது பயமுறுத்தவில்லை. "அட இவ்வளவுதானா!" என்று எளிதாகப் பாறை அடுக்குகளைக் கடந்து வளமான சமவெளியை ஆமை அடைந்து மற்றவர்களுக்கும் தான் வந்த கதையைச் சொல்லி அஞ்சாமை என்று பெயரெடுத்துப் புகழ்பெற்றது.

இது கட்டுக்கதையல்ல. சாதனையாளர்கள் பலருடைய உண்மை வரலாறும் இதுதான். Fear என்று ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு False evidence appearing real என்றும் விளக்கமளிக்கலாம். அச்சம் என்பது மாயத்தோற்றம் என்பதே துணிவுடையோர் அனுபவம்.

நானறிந்த, எளிய, கல்வியறிவுற்ற மனிதரொருவர் பல இன்னல்களுக்கு ஆட்பட்டும் எப்போதும் நகைச் சுவையுணர்வு குன்றாமல் மகிழ்ச்சியுடன் இருப்பார்.

"எப்படி உங்களால் எப்போதும் இப்படி இருக்கமுடிகிறது?" என்று கேட்டதற்கு அவர் தம் வாழ்வியல் இரகசியத்தைச் சுருக்கமாகச் சொன்னார்:

"சாவுக்கு மிஞ்சிய துக்கமில்லை. கோவணத்துக்கு மிஞ்சிய வறுமையில்லை." இவை இரண்டுக்கும் நான் எப்போதும் தயாராக உள்ளேன். எனவே, நான் எதற்கும் அஞ்சுவதில்லை. எந்த அச்சமும் என்னை நெருங்காததால் எப்போதும் மனம் மகிழ்ச்சியாக உள்ளது," என்றார். இந்த ஞானம் வந்துவிட்டால் பிறகு 'இன்பமே எந்நாளும் துன்பமில்லை' என்ற திருநாவுக்கரசரின் நிலைதான்!

அச்சம் என்பது மூளை தரும் ஓர் எச்சரிக்கை மணியே. வாழ்த்துடிக்கும் உணர்வைக் காக்க அச்சம் ஓரளவு தேவைதான். ஆனால், அதுவே மேலோங்கும்போது நம் அழிவுக்கும் அச்சமே காரணமாகிறது. கீழான செயல்கள் செய்வோருக்கு, மனத்தில் குடிகொண்டிருக்கும் அச்சமே அவர்களைக் குற்றச்செயல் புரியத் தூண்டுகிறது. எனவேதான் திருவள்ளுவர்

"அச்சமே கீழ்களின் ஆசாரம்" என்று சரியாகக் கணித்தார் (குறள்:1075). அச்சம் இருக்குமிடத்தில் ஒழுக்கம் இருக்க முடியாது. எனவேதான் தம் புதிய

ஆத்திசூடியின் முதல் பாடலிலேயே பாரதி, "அச்சம் தவிர்" என்று முரசறைகின்றான். அறங்களில் சிறந்தது மட்டுமன்றி, ஆற்றல்களிலும் சிறந்தது அஞ்சாமை என்பதால் தான் திருவள்ளுவர், "அஞ்சாமை அல்லால் துணை வேண்டா" என்று குறிப்பிடுகிறார் (குறள்:497).

பிறந்தது முதல் அச்சத்தை நம் சமூகம் குழந்தைகளிடம் விதைத்துவிடுகிறது. இதை உணர்ந்தே, "வேப்ப மர உச்சியில் நின்று, பேய் ஒன்னு ஆடுதுன்னு, விளையாடப்போகும்போது சொல்லிவைப்பாங்க. வேலையற்ற வீணர்களின் மூளையற்ற வார்த்தைகளை வேடிக்கையாகக் கூட நம்பிவிடாதே! வீட்டுக்குள்ளே அடைஞ்சுகிடந்து வெம்பி விடாதே!" என்று பட்டுக்கோட்டையார் தம் கவிதைச் சவுக்கால் இளையோரின் மனத்தில் மண்டிய அச்சப் பேயை அடித்துத் துரத்தினார்.

'அஞ்சி அஞ்சிச் சாவார் - இவர் அஞ்சாத பொருளில்லை அவனியிலே' என்று நெஞ்சு பதைத்த பாரதியின் துயருக்கு மருந்தாக, 'துணிவே துணை' என்று தாரக மந்திரத்தை அறிமுகப்படுத்தினார் எழுத்தாளரும் கல்கண்டு ஆசிரியருமான அமரர் தமிழ்வாணன் அவர்கள். இதைப் பலமுறை சொல்லியும், எழுதியும் மனத்தில் வீரத்தை விதைத்தவர்கள் பலராவர். (1)

அஞ்சாமையை நம் உடைமையாக்க சில நடைமுறை வழிகள்:

→ பயங்களில் கொடியது மரண பயமே. மரண பயந்தான் துன்பமே தவிர் மரணமடைதல் துன்பமன்று. எப்போதும் மரணத்தை மகிழ்ச்சியாக எதிர்கொள்ளத் தயாராகுங்கள். எந்நாளும் இந்த உலகில் நாம் வாழப் போகிறோம் என்ற மாயையிலிருந்து விடுபடுங்கள். இந்தக் குறைந்த காலத்தில் இன்னும் நிறையச் சாதிக்க வேண்டும் என்ற உணர்வு மரணபயத்தைச் சாதனை உணர்வாக மாற்றியமைக்கும்.

→ அடுத்து, என்ன நடக்குமோ என்று அறியாதபோது அச்சப்பதற்றம் தோன்றுகிறது. 'என்னதான் நடக்கும் நடக்கட்டுமே' என்ற மனோநிலை பெறுங்கள். என்னென்ன நடந்தால் எப்படியெல்லாம் எதிர்கொள்வது என்று திட்டமிட்டால் எந்த அச்சத்தையும் ஓரங்கட்டலாம்.

→ நேர்மையின்மையாலும் தவறிழைப்பதாலும் அச்சம் ஏற்படுகிறது. சொல்லிலும் செயலிலும் நேர்மை இருந்தால் அச்சம் அந்நியமாகிவிடும். தவறிழைத்தவர்கள் மனம் வருந்தி அதற்கு மாற்று செய்யும் மனோபாவம் கொண்டால் அச்சம் அகலும்.

→ தோல்வியைக்கண்டு அஞ்சாதீர்கள். தோல்வியே வளர்ச்சிக்கு அடிகோலுவதும் புதிய பாதைக்கு வழிவகுப்பதுமாகும். தோல்வியே நல்லாசிரியரைவிடச் சிறந்த பாடம் புகட்டக்கூடியது என உணர்ந்து தோல்விக்குத் தயாராகுங்கள். புகழ்பெற்ற மனிதர்கள் அனைவரும் தோற்ற பிறகே உச்சத்தைத் தொட்டிருக்கிறார்கள்.

→ ஒரு பொருளைப்பற்றி, நபரைப்பற்றி, இடத்தைப்பற்றி அச்சமிருப்பின், அதற்குரிய படத்தை வைத்துக்கொண்டு அதன் மேல் குத்துங்கள். அடியுங்கள். "அதை வெற்றிகொண்டேன். இனி அது என்னை ஒன்று செய்யமுடியாது" என்று சொல்லுங்கள். மனம் அமைதியடைந்து அச்சம் அகலும்.

"சாவுக்கு மிஞ்சிய துக்கமில்லை. கோவணத்துக்கு மிஞ்சிய வறுமையில்லை."